

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 116 (4309)

Anykščiai

1981 m. spalio mėn. 1 d.

Kaina 2 kap.

Finijos is laukų

Bulviakasio pabaigtuvės

Jau nebe pirmi metai Andriūškio kolūkiečiai žemdirbiai garsėja kaip mechanizuoto bulvių dorojimo meistrai. Trys bulvių kombainai darbus skubino ir šiemet, juo labiau, kad mechanizatoriai Vytautas Morkūnas, Povilas Sabaliauskas ir Algis Vanašas turi sukaupę didelę šių mašinų eksploatacinių patirčių. Per dieną jie kitą kartą nukasa po 5–6 hektarus bulvių.

Slėmiais dienomis andriūškiai baigė kasti paskutiniuosius bulvių lauko hektarus, nusidriekusius 65 ha plote. Beveik visas bulvių derlius buvo nurinktas mechanizuotai. K. Limaitė

Saldžiųjų šaknų laukuose

„Vienybės“ kolūkiečiai žemdirbiai šiemet užaugino 80 hektarų cukrinių runkelių. Jų laukuose — pats darbymetis. Dedamos visos pastangos derlių sudoroti kuo sparčiau, naštai panaudojant turimą techniką. Pravažiavus lapų nuėmimo kombainams, su šešiareikišiomis kasamosiomis šaknis iš žemės verčia ir į transporto priemones pakrauna darbštūs mechanizatoriai

Albertas Stankelis ir Antanas Sakėnas.

— Užduotį parduoti valstybei 1334 tonas saldžiųjų šaknų įvykdysime su kaupu, — sako ūkio pirmininko pavaduotojas gamybai Juozas Polikevičius, — nes derlius nebologas, iš hektaro iki 180 centnerių prirenkame. O iš lapų tikimės pasigaminti nemaža siloso.

R. Jočys

Realizuojamas cukrinių runkelių derlius

Penkiems mūsų rajono ūkiams yra patikėta auginti pagrindinę cukraus žaliavą — cukrinius runkelius. Pagal valstybinę užduotį anykštėnams šiemet pramoniniam perdirbimui teks pristatyti 8100 tonų „saldžiųjų šaknų“. Vieni pirmųjų naująjį runkelių derlių praėjusį penktadienį į Anykščių cukrinių runkelių paruošos punktą pradėjo vežti Staškūniškio tarybinio ūkio žemdirbiai. — redakciją informavo punkto vedėjas Henrikas Buožėka.

Siomis dienomis pirmosios cukrinių runkelių siuntos jau atkeliavo ir iš „Aukštakal-

nio“ kolūkiečių, kur juos kasa trys šaknų nuėmimo kombainų komplektai. Tarp runkelių dorojančių mechanizatorių kol kas našiausiai sekėsi darbuotis Pranui Morkūnui, per pamainą vidutiniškai nurenkančiam šaknų derlių bemaž nuo pusrėčio hektaro lauko. Kaip rodo pirmosios „saldžiųjų šaknų“ dorojimo dienos, iš hektaro vidutiniškai prikasama apie 200 centnerių runkelių. Į Anykščių cukrinių runkelių paruošos punktą „Aukštakalnio“ kolūkiečiai žemdirbiai pasiryžę pristatyti 1785 tonas cukrinių runkelių.

K. Vilimas

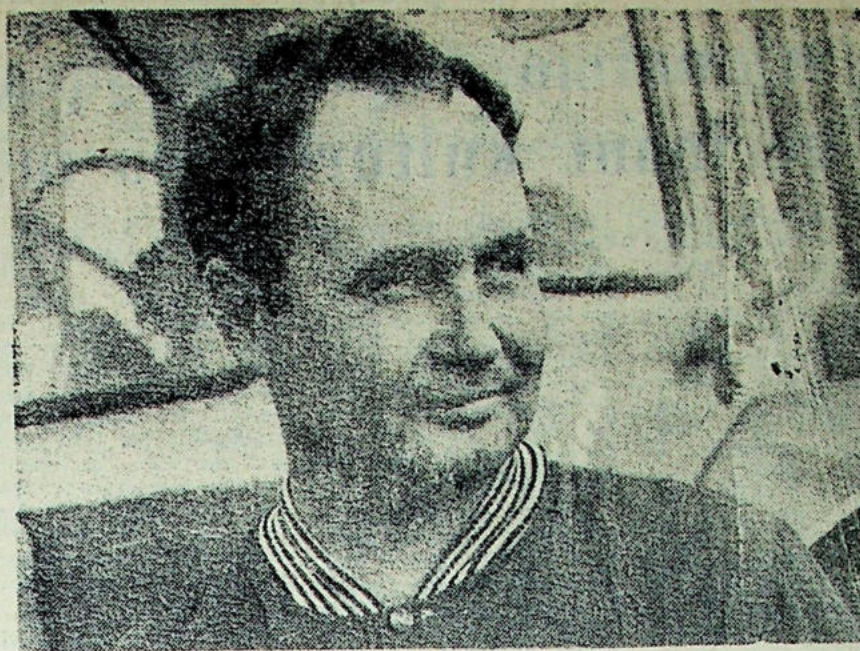
Papildomi bulvių centneriai

Praėjusios savaitės antroje pusėje „Gimtosios žemės“ kolūkiečiai žemdirbiai užbaigė bulviakasi. Iš ūky augintų 50 hektarų bulvių — 34 hektarus viešintiečiai nukasė dviem kombainais, kuriuos vairavo stropumu ir nuovokumu pagarsėję mechanizatoriai Vytautas Valečka bei Juozas Karosas. Gero žodžio nusipelnė ir su elevatorinėmis bulvių kasamosiomis triušę Alfonsas Gudonis, Bronius Zabiela, Jonas Balseckas. Ūkio žemdirbiams bulviakasio darbuose taip pat nemažai pagelbėjo talkininkai iš Vilniaus inžinerinio statybos instituto.

— Paskaičiavimai byloja, jog vidutiniškai iš kiekvieno hektaro prirenkom po 154 centnerius bulvių gumby. — pastebėjo ūkio buhalterė Milda Simkūnienė.

Dabar nukasti bulvių laukai vėl iš naujo kultivuojami, žemdirbiai kruopščiai nurenka užsilikusius gumbus. Kad šitie darbai vyktų kuo sparčiau, talkon su savąja technika iš rudeninio dirvų arimo barų atsukėjo mechanizatoriai Balys Bužinskas, Povilas Marcinkevičius. Tačiau neprigeso darbo tempai ir dirvų artojų gretose. Čia visiems profesijos draugams gražų ir sektingą pavązdį rodo su energingais K-700A markės traktoriais dirbantis Jonas Pranskevičius. Praėjusios savaitės pabaigoje jo sąskaitoje jau buvo 662 hektarai suartų dirvų. Darbo pirmūno pamainos išdirbis šiuo metu siekia net 15,4 ha.

K. Litvinas

— Darbštus, sumanus mechanizatorius, racionalizatorius, bet kuriame darbo bare pasiekia gerų rodiklių, — taip „Ateities“ kolūkyje atsiliepiama apie pirmos klasės mechanizatorių Juozą Girnį. Iš tiesų šis vyras sąžiningai trūšia atsakingiausiose darbymečio baruose: su linų kombainu rovė linus, presavo šiaudus, bulvių kombainu darbovosi bulvių plotuose. Atsiliepiama apie šio mechanizatoriaus darbų kokybę — tik geri.

J. Jurevičiaus nuotrauka

Geriausio rudeninio arimo artojai

1981 m. rugsėjo 29 d.

Ūkio pavadinimas	Traktorininko pavardė, vardas	Traktoriaus markė	Atlikto sut. et. ha	Pasiekė paminos išdirbį sut. et. ha
„Gimtoji žemė“	Pranckevičius Jonas	K-700	706	15,3
„Anykščių šilėlis“	Strazdas Albinas	K-701	552	20,1
„Svyturys“	Vaitėnkovas Vladas	T-74	310	8,6
„Gintaras“	Griciūnas Petras	T-74	192	7,3
Surdegis	Gulpetris Alfonsas	T-150K	295	15,9

Zemės ūkio valdyba

Ruošia tvartus žiemai

Ruduo vis dažniau gyvulininkystės darbuotojus verčia prisiminti apie besiantį gyvulių tvartinį laikotarpį. Žiemojimo metu spartėja ruošiamasi Kurklių kolūkyje. Šiuo metu čia jau išbaltintos ir išdezinekuotos trys verslės, dvi kiaulidės. Dabar speciali fermų paruošimo žiemai brigada ruošia karvėdes. Ateinančią savaitę visi kolūkiečiai gyvulininkystės

pastalai bus baigti ruošti gyvulių žiemojimui.

Nemenkas tam metui pavyko sukaupiti ir pašarų atsargas. Į ūkio daržines suvežta 937 tonos arba 300 tonų daugiau, negu pernai, nepriekaištingai paruošto šieno, pusrėčio karklo didesni pašarams skirtų šiaudų ištekliai, gero žodžio nusipelnė silosų ruošėjai.

K. Laičius

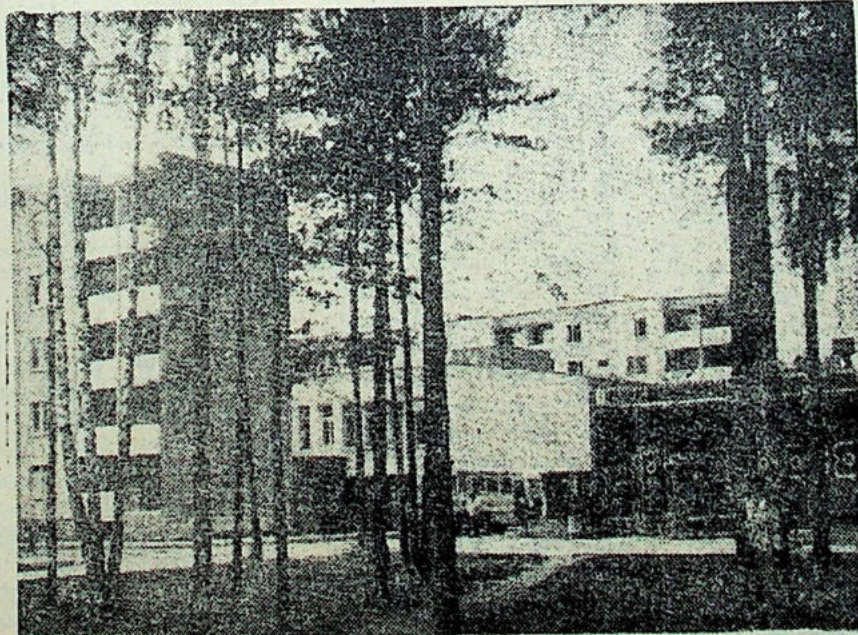
V. Sakalauskienė — vėl nepralenkiamą

Nuo metų pradžios trylikos „Vienybės“ kolūkiečių karvių melžėjų tarpe niekieno nepralenkiamą darbuojasi Aldona Sakalauskienė. Vasaros mėnesiais iš kiekvienos prižiūrimos karvės ji melždavo vidutiniškai po 14–15 kilogramų pieno. Nors rudėjančią primilžiai lapo kiek kuklesni, tačiau Sakalauskienė vis tik geru pusmėnesiu anksčiau laiko baigė vykdyti ir trijų šių metų ketvirčių gamybinius įsipareigojimus bei vėl savo konkrečių darbų realiai patvirtino geriausios ūkio karvių melžėjos vardą.

— Neblogai sekasi ir kiti laukagalių fermos melžėjai — Aldona Keraitienė, kuri šiuo metu primilžius iš karvės gauna beveik dviem šimtais kilogramų aukštesnius, nei pernai, — pastebėjo „Vienybės“ kolūkiečių vyriausioji zootechnikė Bronė Počiuvienė.

Lyginant su pernykščių metų tuo pačiu laikotarpiu, vienybiečiai bendrąją pieno gamybą padidino beveik trečdaliu. Tame pastebimas indėlis tenka fermų dirbančiųjų pastangas ir iniciatyvą mobilizuojančiam socialistiniam lenktyniavimui, sukuriamam plėtojant veisliniam darbui, gerai apgalvotam papildomam gyvulių šėrimui.

K. Valsys

Salio Ignalinos atominės elektrinės sparciai auga naujas miestas Sniečkus. Jau dirba valgykla, kavinė, vidurinė mokykla, poliklinika, vaikų darželis, parduotuvės. Baigiamas statyti kino teatras, prekybos centras. Gyvenvietė statoma prie ištakaus pušyno. Projektuotojai ir statybininkai stengiasi nepažeisti gamtos grožio.

NUOTRAUKOJE: Sniečkaus miesto fragmentas.

M. Baranausko nuotr. (ELTA)

Komjaunimo organizacijų uždaviniai, gerinant kultūrinį-masinį darbą

Ivykusiame LLKJS Anykščių rajono komiteto aštuntajame plenumo buvo aptartas klausimas „Apie pirmųjų komjaunimo organizacijų uždavinius, gerinant kultūrinį-masinį darbą, kovojant prieš antisuomeninius reiškinius“. Savo pranešime LLKJS rajono komiteto antrasis sekretorius A. Kučinskas pažymėjo, jog TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų nutarimuose išskeltas uždavinys — labiau plėtoti socialistinės kultūros ir meno vaidmenį, idėjiškai, estetiškai auklėjant jaunimą, stiprinti kultūros įstaigų materialinę bazę.

Per praėjusį penkmetį rajone nemažai padaryta, stiprinant kultūros, švietimo įstaigų materialinę bazę, plėtojant meno saviveiklą, kitas kultūrinio-masinio darbo formas. Rajone veikia 7 zoniniai kultūros namai su 20 filialų. Kultūrinis gyventojų poreikis tenkina centrinę, 2 miesto (Troškūnų ir Kavarsko) bei 48 kaimo bibliotekas.

Tačiau pranešėjas pabrėžė, kad atskirų kultūros namų salės ir bibliotekų patalpos yra nesutvarkytos ir neestetiškos, todėl į tokias patalpas jaunimas nenoriai ren-

kas. Einamojo remonto reikalauja Kavarsko ir Troškūnų kultūros namai, kino salė. Skiemonių ir Katlėrių kultūros namams reikalingas kapitalinis remontas. Ketveri metai neužbaigiamas Naujasodžio tarybinio ūkio kultūros namų kapitalinis remontas. Dėl to šiuose kultūros namuose nevyksta jokie kultūriniai renginiai.

Rajone yra nemažai meno saviveiklos kolektyvų, pasiekusių aukštą meninį lygį. Tai vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ mišrus choras, veikiantis 33 metus, daugiau kaip 15 metų repetuojantis rajoninių kultūros rūmų pramoginių šokių kolektyvas „Verpetas“. Netrukus savo 20-metį švęs daugelio respublikinių konkursų prizininkas, Kultūros rūmų mišrus choras. Daugiau kaip 10 metų veikia Svėdasų. Viešintų zoninių kultūros namų etnografiniai ansambliai. Neblogai meno saviveiklą plėtojama Traupio, Troškūnų, Ažuoterių kultūrinėse įstaigose.

Ne visai gera padėtis ir su kino įrengimų patalpomis. Perėitų metų žiemos laikotarpiu nebuvo kūrenamos arba blogai apšildomos 7 demonstravimo salės. Tai Surdegio, Serių (Jakiškio tarybinis ūkis), Aulių kino demonstravimo salės. Todėl neatsitiktinai žymiai sumažėjo rajone kino žiūrovų skaičius. Tas būdinga ypač Svėdasuose, Skiemonyse. Rugėvėlėje, Traupyje.

Jaunimas noriai lanko koncertus, spektaklius ir kitas priemones. Na, o kaip su poilsio vakarais jaunimui? Čia būta ir sunkumų. Šių metų vasarą Kultūros rūmuose poilsio vakarai vyko epizodiškai, kartais ir visai nevyko. Šių dienų jaunimo nepatenkina bet koks lygis. Kultūros rūmų darbuotojai jaunimo poreikiams per mažai skyrė dėmesio. Ir štai rezultatas — Kultūros rūmuose Anykščiuose — jaunimas nustojo lankęsis į poilsio vakarus.

Poilsio vakarų organizavimo klausimai Anykščių miesto kultūros rūmuose plačiai buvo išnagrinėti. Kultūros skyriaus ečėnės komjaunimo organizacijos ataskaitiniame susirinkime, kuriame buvo nuosekliai išanalizuota susidariusi negatyvi padėtis ir jos priežastys, surasti keliai ir būdai joms pašalinti. Buvo nutarta iš esmės pagerinti jaunimui organizuojamų poilsio vakarų organizacinį ir meninį lygį. Reikia įvesti tvarką Statybinių medžiagų kombinato Rubikių cecho klube. Tokių patalpų gali pavydėti ne vienas rajono ūkis, tačiau čia jaunimo kultūringo laisvalaikio organizavimui neskiriama jokio dėmesio. Sokių vakarų čia nebūna atsakingų asmenų, būdinių draugininkių. Linksinamasi iki 2 valandos nakties. Panaši padėtis ir Vikonių cecho klube. O kur šių cechų komjau-

nimo organizacijų komjaunuoliai, kodėl jie nesiformuoja, kad poilsio vakarai būtų įdomesni ir prasmingesni.

Plenumo buvo pažymėta, jog netikslinga vien apsiriboti poilsio vakarų ar ekskursijų organizavimu. Komjaunimo organizacijos privalėtų labiau rūpintis ir jaunimo auklėjimu, jo estetinio skonio lavinimu. Tam tikslui vertėtų geriau panaudoti ir kitas tradicines bei pažintines priemones, turinčias kolektyvo narių gyvenimą, tarnaujantįs bendram tikslui — naujo žmogaus formavimui. Plačiau reikėtų naudotis bibliotekų baze, kartu komjaunuoliams ir šių įstaigų darbuotojams organizuoti pokalbius, disputus, vakarones, literatūrinius vakarus, konkursus. Jaunimą linkinga labiau įjungti į meno saviveiklą, kad jis aktyviau dalyvautų agitacinių brigadų, kaimo kapelių, estradinių ansamblių veikloje. Šioje srityje galima pasimokyti iš „Gintaro“, Svėdasų kolūkių, Sodininkystės tarybinio ūkio komjaunimo organizacijų.

Pranešime buvo aptarta ir kokią įtaką, vystant harmoningą asmenybę, turi kūno kultūra ir sportas, propagandinė veikla, operatyvinio būrio profilaktinis darbas, teisinis jaunimo auklėjimas. Kalbėdama plenumo Svėdasų kolūkių statybinių medžiagų sandėlio sandėlininkė V. Griženė papasakojo, koks

dėmesys Svėdasų kolūkyje kreipiamas į jauną žmogų, kaip organizuojami ūkyje kultūriniai-masiniai renginiai.

Bibliotekininkė L. Kuncevičiūtė kalbėjo apie tai, kokius uždavinius sau kelia bibliotekininkai, telkdami skaitytojus, rengdami masinius renginius.

Anykščių kultūros skyriaus pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius V. Cholinai supažindino su Kultūros rūmų veikla pirmajame šių metų pusmetyje, pasidalino mintimis apie geriausių rezultatų pasiekimus kolektyvus, socialistinio lenktyniavimo nugalėtojus.

„Gintaro“ kolūkių pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė R. Meškauskaitė pasakojo apie savo ūkio jaunų žmonių kultūrinį gyvenimą, apie komjaunimo organizacijos bendradarbiavimą su kultūros įstaigų darbuotojais ir kokias priemones panaudoja kovojant su darbo drausmės pažeidėjais.

Troškūnų profesinės technikos mokyklos Nr. 2 pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius H. Juzėnas kalbėjo apie tai, kaip komjaunimo organizacija dirba, kovodama su teisės pažeidimais, stiprindama šio moksleivių kolektyvo drausmę.

Gdytoja V. Pozerienė savo pasisakyme iškėlė tėvų atsakomybę auklėti jaunąją kartą, konkrečiais faktais paillustravo, kur nuveda jaunuolius girtuokliavimas, lengvabūdiška pažiūra į gyvenimą.

Svarstytu klausimu priimtas nutarimas.

„K. d.“ inf.

„Siaurinių Kazachstano sričių ūkiuose paruošta vasario sėkla. Jos į sandėlius supilta daugiau kaip 2 milijonai tonų.

„Kasant bulves, tarp Baltarusijos mechanizatorių pirmauja N. Klyška iš Breslo srities Ivanovo rajono kolūkio „Pobeda“. Per dešimt dienų jis prikaskė du tūkstančius tonų bulvių. Ūkyje taikomas vadinamasis kombinuotas kasimo metodas — kasamoji verčia dviejų vagų bulves į gretimą nenukastų vagų tarpueilius, o po to kombainas surenka bulves iš kart iš keturių vagų.

„Odesos aliejaus ir riebiųjų kombinatas pradėjo perdirbti naujojo derliaus saulėgrąžas. Šiais metais jų planacijos prie Juodosios jūros užima maždaug 200 tūkstančių hektarų. Kombinate per sezoną numatyta pagaminti 100 tūkstančių tonų aukštos kokybės aliejaus.

„Naudojant kombinuotą silosą Lipeco srities Griazių rajono „Pravdos“ tarybiname ūkyje per parą sutalpoms penkios tonos pašarinių grūdų, o penimjų paros priešoriai siekia 600 ir daugiau gramų. Šiais metais šelų — pramonės įmonių įrengtis daugiau kaip 300 specialiu tranšėjų kombinuotam silosui.

„Armėnijos melioratoriai pastaraisiais metais įtraukė į žemės ūkio apyvarį 50 tūkstančių hektarų žemių akmenuotuose kalnų šlaituose.

(TASS-ELTA)

Geriausieji melžėja

Lietuvos žemės ūkio akademijos mokomojo bandymų ūkio melžėja Janina Zemaitienė pernai iš klekvienos karvės primelžė po 6364 kg 3,8 procento riebumo pieno. Tai — geriausias rezultatas respublikoje. J. Zemaitienė paskirtas TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos garbės diplomą, automašina „Moskvė-čius“.

Pirmūnės rodikliai neblogesni ir šiemet. J. Zemaitienė iškelta kandidatė TSRS valstybinei premijai gauti.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 nsl. 1981, X. 1

K. INČIŲROS 75-ĄSIAS METINES PAMINĖJUS

„EITI, EITI IR EITI TUO GIMTINĖS KELIU“

ekspozitais. Poeto jubilėjaus proga mokyklos istorijos, etnografijos muziejus pasipildė dar viena ekspozicija, skirta Kazio Inčios atminimui. Muziejaus salėje — įspūdingas poeto K. Inčios biustas, kurį sukūrė krašto kiles skulptorius Vytautas Serys. Stenduose — daug poeto gyvenimą atspindinčių fotografijų, jo knygos, rankraščiai. Tai graži Troškūnų vidurinės mokyklos mokytojų dovana poeto jubilėjui. Ypač daug rūpesčių ir širdies šilumos ruošiant šią ekspoziciją įdėjo literatūros mokytoja Ona Bartulytė. Ji ir supažindino minėjimo dalyvius su muziejaus ekspozitais. Savo prisiminimus apie Kazį Inčią pasakojo poetai Eug. Matuzevičius, A. Drilinga. Pirmoji K. Inčios „Gulbės giesmės“ režisierė Kazimiera Kymantaitė prisiminė K. Inčią kaip teatro aktorį, pirmąjį radijo diktorių, nuostabų pasakotoją. Anykščių kraštui skirtas eiles skaitė poetas R. Vanagas. Kazio Inčios poeziją deklamavo Troškūnų vidurinės mokyklos moksleiviai. Mokyklos kieme, šalia gražiai lapojančių ažuolėlių poeto 75-ųjų gimimo metinių atminimui svečiai pasodino pušaitę.

Pro saulės nauksintus beržynus, rudens spalvomis pasipuošusias giraites, raudonus obuolius svarinančius sodus vyko į K. Inčios

gimtę. Šis susitikimas su poeto pamiltomis vietomis buvo labai jaudinantis. Norėjosi jo akimis pamatyti poeto gimtinės laukus, apie kuriuos K. Inčios sakė: „Čia išvaikščiota takai, čia išlaidžiota tie krūmai. Kvepia čia eglėnų dūmai... Bulvės kepta štai čionai, merka linmarkon linai“, kur kiekvienas takelis buvo savas, pasiilgtas, nes

Cia prabėgo ir vaikystė

Liūčių prausiama, basa,

It skaidrus šaltinis pra-

čiurleno

Laukymėje — girių vidury.

Vidugiriai... Kiek daug sakydavo romantiški poečiai šio kaimo pavadinimas! Siltonis rudenio spalvomis pasidabinusi giraitė, kur žalia-skarės eglės sustojo tarp beržų ir ažuolų. „Motinos giraitė“, — taip ją vadino poetas, nes dar visai mažą čia jį vedavo motina. Gal būt nuo šitos giraitės, prie pirtelės augančių baltakamienų beržų prasidėjo būsimos poeto meilės gamtai, grožiui. Užvertęs galvą čia jis ilgai žiūrėdavo į ažuolę įsikūrusius kalenančius gandrų, čia pirmą kartą pamatė virš giraitės degančius saulėlydžius... Sena dvišaka liepa dar mena po ja kadaise slėpusią senąją sodybą, kurioje poetas gimė. Čia, Vidugiriuose, viskas mena poetą, nes jo atminimą šventai saugo K. Inčios brolio

Juozo, pirmojo kolūkių pirmininko, 1949 m. nužudytą buržuazinių nacionalistų dukterį Ireną Uzdrienę. Šioje sodyboje, išaugusioje šalia buvusios gimtosios trobos, K. Inčios praleidavo atostogas, čia visada buvo laukiamas ir mēgdavo atvažiuoti. Irena ir Albinas Uzdrai viename trobos gale įrengė savo dėdės poeto K. Inčios memorialinį muziejų. Čia saugomi poeto daiktai, kulkš baldai. Stalas, prie kurio K. Inčios parašė savo draminius kūrinius sakmę-poemą „Gulbės giesmė“, pjesę „Zemaitė“, pasaką „Eglė žalčių karalienė“ ir daugelį kitų. Ant sienų, kaip jo buvusiam bute, kabo gero K. Inčios draugo dailininko V. Kosciuškos kūrinių. Ypač įspūdingas šio dailininko tapytas K. Inčios portretas. Saulės nušviestas paveikslas, vaizduojantis jauną poetą su įdomiu antruoju planu, tarytum atspindi romantišką K. Inčios eilėraščių nuotaikas. Čia poeto knygos, kuriomis jis naudojosi, jo dramų pastatymų fotografijos, atšios... Reikia tik džiaugtis Irenos ir Albino Uzdry iniciatyva saugoti gimtinėje poeto K. Inčios atminimą. Jų dėka anykštėnai turi dar vieną literatūrinę lankytiną vietą. K. Staro kolūkių vadovų rūpesčiu pastatytos dailios rūpyklės į K. Inčios tėviškę.

Iškilningas poeto 75-ųjų gimimo metinių minėjimas

ivyko Troškūnų kultūros namuose. Jie atrodė jaukiai ir šventiškai, nes troškūnietai ta proga suruošė gražiausią rudeninių gėlių parodą.

Minėjimą pradėjo Anykščių rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Gailauskaitė. Pranešimą apie K. Inčios gyvenimą ir kūrybą, ryšius su gimtine padarė Troškūnų vidurinės mokyklos mokytoja O. Bartulytė. Apie pirmuosius kūrybos impulsus ir šaltinius, motinas, dainininkės, tautosakos žinovės, poetiškos sielos žmogaus įtaką sūnui, apie paskutinius neužbaigtus darbus, surinktą medžiagą apie Vidugirių žmonių gyvenimo istorijas pasakojo poetas Eugenijus Matuzevičius, detalai susipažinęs su K. Inčios kūrybinio palikimu. Prisiminimus apie dramaturgą ir aktorį pasakojo ir skaitė poeto kūrybą LTSR liaudies artistė K. Kymantaitė. Apie Inčios poeziją, jo paliktą estetikos mokyklą, jos įtaką jauniems poetams kalbėjo A. Drilinga. Poetai E. Matuzevičius, R. Vanagas ir A. Drilinga skaitė savo eiles.

K. Inčios atminimui skirta vakaro nuotaiką pagyvino tautiniai drabužiais pasipuošusių Troškūnų etnografinės kaimo kapelos muzikantų grojimas, poeto taip mėgtos linksmos liaudiškos melodijos.

M. Telksnytė

Konkursui „Žmogus — žemės šeimininkas“

PAREIGA — SAŽINĖS REIKALAS

Kasmet miesto gyventojai ir moksleiviai vyksta į ūkius padėti žemdirbiams atlikti įvairius žemės ūkio darbus. Talkininkavimas tapo norma — reiškinio. Kitaip ir negali būti. Žemė — mūsų maitintoja. Ji mus maitina, ji rengia. Žmonės supranta, kad maisto atsargų ruošimas yra visaliaudinis reikalas. Dar nėra išrasta tokių gamyklų, kurios gamintų sintetinę duoną ar mėsą. Reikia daug darbo rankų, kad nepalankiomis oro sąlygomis skubiai sudorotume derlių arba pašarus. Tokiais atvejais į pagalbą duonos augintojams ir ateina miesto gyventojai. Talkininkavimas yra kiekvieno žmogaus pareiga. Tačiau nevienodas žmonių požiūris į pareigą.

Nesenai teko rauti linus „Atėities“ kolūkyje. Grupėje buvom 23 moterys iš įvairių įstaigų. Kruopščiai ir sąžiningai moterys ėmėsi darbo. Užima barą linų, nurauna, pailsi 10 minučių, ima kitą barą, vėl rauna, vėliau trečią barą ima. Užpakalyje lieka tik žolėta dirva ir krūvos sustatytų linų pėdelių.

Atsirado grupėje trejetas pačių jauniausių talkininkių, kurioms šis darbas nepatinka. Sako, girdi, kam čia mums stengtis, premijos vis vien negausim. Krapštėsi, krapštėsi jos po dirvą, kiek nurauna, kiek numina linų ir vis į savo delnus žiūri. Kas pusvalandis vis daro pertrauką „parūkymui“ ir dega cigaretes. Kad nenusibostų ilgai sėdėti, ėmė anekdotus sakyti. Iki pietų vos vieną slaurą barelį linų tenurovė,

kai tuo tarpu visos kitos trigubai daugiau padarė.

Pietūs buvo atvežti čia pat, į dirvą. Gerai padirbėjus pietūs buvo skanūs. Pailsėjusios valandėlę, moterys vėl ėmėsi darbo. O mūsų tininginės dejuoja, kad negali susilenkti, per daug prisivalgė. Popietę vėl prastoviniavo. Rimčiau dirbti pradėjo, kai pamatė ateinantį brigadininką su matuokle. Brigadininkas apmatavo nurautą linų plotą, apskaičiavo uždarbį. Kasininkė išmokėjo kiekvienai talkininkei po 3,80 rub.

Ramiai paėmė uždarbį ir mūsų jaunosios darbininkės. Gerai, kad tokių žmonių yra tik mažuma ir kad jos dar jaunos. Ateity gal supras, kad pareigos atlikimas priklauso nuo žmogaus sąžinės.

Grįžtant į namus, autobuse kalbasi moterys, kad talkininkaudamos dvigubą atlyginimą gaunam. Nors visame kūne jaučiasi lengvas nuovargis, bet širdyje gera, kad sąžiningai atlikta pareiga ir kad į didelį valstybės aruodą ir mūsų įdėta mažytė darbo dalelė.

Eug. Pilinkienė

KELEIVIŲ PATOGUMUI

Įvairiais autobusų maršrutais tenka važiuoti rajono gyventojams. Ne visuomet išlieka atmintyje autobusų išvykimo ar atvykimo valandos. Tokiais atvejais tenka skambinti į autobusų stotį ir darytis autobusų tvarkaraščio. Kartais ir veltui sugaišti. Tad daugelis anksčiau nudžiugo, gavę atspausdintą tarp miestinių ir priemiestinių autobusų eismo tvarkaraštį, kur nurodyta, autobusų atvykimo ir išvykimo iš Anykščių stoties laikas, stovėjimo aikštelės numeris.

Graži ir sveikintina Anykščių ATĮ keleivių transporto eksploatacijos skyriaus iniciatyva. Sie atspausdinti ir išplatinti autobusų tvarkaraščiai labai patįsarius keleiviams.

P. Dičiūnas

Gerinkime jaunųjų ugniagesių darbą

Gaisras — didelė nelaimė. Ugnis sunaikina brangiausias vertybes: atminimo daiktus, dokumentus, pastatus, sunkiai surinktą derlių. Žmogus šias vertybes kaupia daugelį metų, o ugnis sunaikina per kelias valandas. Gaisrų kaltininkais dažniausiai būname mes patys, palikdami degančias dujines virykles, įjungtus lygintuvus, kai be priežiūros paliekame mažamečius vaikus. Jie dažnai ima žaisti pavojingus žaidimus su ugnimi. Prie gyvenamųjų namų, ūkinių pastatų, daržinių vaikai užkuria laužus, degina popierių, mėlų nuodėgulių, degina sausą žolę. Nuo šitokių žaidimų iki nelaimės — tik mažas žingsnelis. Norint išvengti nelaimių, neužtenka vien suaugusiems atsargiai

elgtis. Būtina pratinėti taip elgtis ir mažamečius vaikus.

Mokyklos tuo tikslu įsteigia jaunųjų ugniagesių draugoves. Tik gaila, kad jų veiklai skiriamas nepakankamas dėmesys.

Mūsų mokykloje jaunųjų ugniagesių draugovė įkurta prieš dešimt metų. Jos veikla suaktyvėjo, pradėjus draugovės vadovauti direktoriaus pavaduotojai Aldonai Jagminienei. Būdama veikli ir išradinga, Aldona sugebėjo suburti dvidešimt tris priešgaisrinės veiklos entuziastus, kurių iniciatyva mokykloje rengiamos priešgaisrinės viktorinos, piešinių konkursai, kovojama su žolės degintojais. Svarbiausias jaunųjų ugniagesių veiklos baras yra profilaktinis darbas

su mažyiais. Jaunieji entuziastai dažnai lankosi I-III klasėse, aiškina ikimokyklinio amžiaus vaikams, kaip pavojinga žaisti su ugnimi. Pagyvinti draugovės veiklą padeda savanorių ugniagesių draugija. Jos pirmininkas M. Rimaitis dažnas svečias mūsų mokykloje. Susitikdamas su mokiniais, dalinasi mintimis įvairiais priešgaisrinės apsaugos klausimais, viktorinių nugalėtojų įteikia įdomių knygelių.

M. Rimaičio vadovaujama savanorių ugniagesių draugija padeda mokykloms išvengti nelaimių. Jie visada laiku ir kokybiškai suremontuoja krosnis, išvalo dūmtraukius.

Teko girdėti, kad kituose rajonuose jaunesiems ug-

niagesiams organizuojami sąskrydžiai-konkursai. Gal ir mums reikėtų pasinaudoti šia patirtimi. Tai prisidėtų prie priešgaisrinės apsaugos žinių ir įgūdžių ugdymo. Mokyklose galėtų veikti linksmybų-išradimų klubai, organizuojantys linksmas popietes priešgaisrinės apsaugos tematika. Prasminę darbą turėtų vykti operacijoje „Gerų darbų estafetė“, saugant valstybės ir asmeninį turtą, ruošiantis rajoninėms varžyboms. Į pagalbą mokykloms turėtų atskubėti kolūkių pirminės gaisrininkų draugovės. Vyresniųjų draugų parama mums labai praverstų.

M. Sablevičienė
Žaliosios aštuonmetės
mokyklos direktorė

PENKIAMETIS GIDAS

Ne kartą teko lankytis pas liaudies menininką Zenoną Valuntą. Negali nesižavėti šio žmogaus meile grožiui, sugebėjimu surasti jį ten, kur kiti to nepastebi. Pasakutinis apsilankymas pateikė malonų siurprizą. Įvažiavę į Valuntos sodybą, ėmėm darytis šeimininko, kad jis mūsų svečiams papasakotų apie savo muziejaus eksponatus. Prieš mus iš už gyvatvorės išlindo mažas berniukas. Supratome, kad tai

anūkas. Kai paklausėme, ar senelis yra namuose, berniukas atsakė, kad ir jis galįs papasakoti, nors labiau mėgstas aiškinti vaikams. Mes, reikšmingai susižavėję, pasiteiravome, kiekgi jam metų. Mindaugas (toks berniuko vardas) pasisakė, kad jam penkeri su puse. Susidėjus į baltinukų kišenėles mūsų duotus saldinius, mažasis gidas pradėjo pasakoti. Tie, kurie šioje sodyboje jau lankomės ne pirmą kartą ir kurie buvome girdėję paties Z. Valuntos pasakojimą, nustebome, kad iš berniuko lūpų srūva tarsi sraunus upelis senelio žodžiai, lyg jie būtų įrašyti į magnetofono juostą. Tik pasakojimas dabar atrodė dar įtikinamesnis ir įdomesnis, nes aiškino penkiametis gidas. Ir kalbėjo jis labai sklandžiai, vaizdinga kalba, savo pasakojimą pertraukdamas lyriniais nukrypimais. Pastrik-sendamas, pašokinėdamas, kaip žiogas, tai ant vienos, tai ant kitos kojytės, Mindaugas vedė mus nuo ekspozito prie ekspozito, išvardindamas, kur, kokioje Afrikos, Amerikos ar Tarybų Sąjungos vietoje gyvena tas gyvūnas ar paukštis, kokiomis savybėmis jis pasi-

žymi. Pamatęs nuskintą gelytės žiedelį, Mindaugas su kartėliu prabilo, kad tai padarę negerai vaikai. Pasi-džiaugė jis vakar suradęs skruzdėlių vieškelį. Ir tikrai pritūpęs mes pastebėjome tiesia linija po žolėmis bėginėjančius mažuosius gyvūnelius. Aiškino mums Mindaugas ir apie girtuoklius, kurie prisigėrę pasidaro panašūs į kiaules, ir apie karo kurstytojus, čia pat pabrėždamas, kad mums reikalinga taika, ir apie gandrą, atnešantį broliuką ar sesytę.

Be galo susižavėję klausėmės mažojo gido pasakojimo, stebėjome jo elgesį ir kiekvienas širdyje apgailestavome, kad mes ne televizijos darbuotojai ir kad neturime filmavimo aparatūros.

Baigęs pasakoti, Mindaugas pristatė mus seneliui. Pasidžiaugė liaudies menininkas, kad jį kartais pavaduojas anūkelis. Ir yra ko džiaugtis. Juk į mažojo Mindaugo širdelę senelis pasėjo gėrio ir grožio sėklas, kurios jau spėjo sudygti ir išbūjoti. Siandien, be abejo, sunku būtų nuspėti, ar taps Mindaugas menininku, ar

pratęs senelio darbus, bet, kad jis mylės gamtą, bus jautrios, geros širdies žmogus, mokėsi gražiai pasakoti, tuo netenka abejoti.

Parodė mums Z. Valuntą pavesinėje talpinamus smulkesnius savo darbus, atsiliepiamų knygų, dovanų. Į klausimą, ką naujo dabar ruošia kolekciniai papildyti, liaudies menininkas su liudeso gaida balsė atsakė:

— Nieko nebedarau, nes vis tiek viskas pūva, virsta. Matyt, mano darbas niekam nereikalingas. Ir privažiūoti nebegalima. Pats samdžiau vairuotoją, kad į duobes ant kelio priverstų akmenų.

Netiesa! Grožis reikalingas ir suaugusiems, ir vaikams. Tik mes paprastai nemokame įvertinti to, ką turime. Pasigendame tik netekę. Man atrodo, kad reikėtų surasti lėšų ir priemonių nors šiek tiek apsaugoti Z. Valuntos sodyboje esančius eksponatus nuo sunykimo, patvarkyti privažiavimą.

Mums išvažiuojant, į klemą vėl įriedėjo bent šešios lengvosios mašinos. Penkiametis gidas vėl turės darbo, vėl suteiks atvykusiems keleto nepakartojamo grožio akimirky...

D. Strazdienė,
mokytoja

Darbščiausiųjų „Vienybės“ kolūkių mechanizatorių tarpe minimas ir komunistas Algis Janulis. Kolūkių partiečiai įtempto darbymečio dienomis jam patiki vadovauti laikinoms partinėms grupėms. Algio Janulio nuotrauka patalpinta ūkio pirmūnų garbės lentoje.

J. Zvirblio nuotrauka

NESULAUKIAMAS SVEČIAS

Svėdasų kolūkių dujininką Albiną Valančiūną galima nesulaukiamu svečiu pavadinti, nes, užsakius dujas, jis dažnai tik penktą parą atveža. Nežinia, kodėl? Kai kam atveža greit. O aš užsakiusi turiu kelias dienas vėluoti į darbą, nes nežinau, kada atveš.

Štai, šių metų rugsėjo 21 dieną ryte išpirkau kvitą, o dujų sulaukiau tik rugsėjo 25 dieną. Kito šaltinio pasiūlyti maistui neturiu, todėl net skrandį pradeda

skaudėti, valgant šaltą, sausą maistą, kol, pagaliau, sulaukiu dujininkų. Keletą kartų kreipiausi į ūkio valdybos pirmininką. Be abejo, vadovo paragintas, greit atveža dujas. Bet aš nenoriu kiekvieną kartą pirmininkui lauką trukdyti, kad paragintų Albiną Valančiūną. Gal aš jį užrūstinau, kreipdamasi į pirmininką pagalbos? Bet ir aš, kaip ir kiekvienas ūkio darbuotojas, pageidauju, kad dujininkas rūpestingai ir sąžiningai atliktų sa-

vo tiesiogines pareigas. Aš neprašau, kad tą pačią dieną mane aprūpintų dujomis, bet neįmanoma dujų laukti penkias paras.

G. Pilkauskienė
Svėdasų vidurinės mokyklos darbuotoja

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1981. X. 1

SĖKMINGAS STARTAS

Krepšinio sportas populiarus mūsų respublikoje. Apie tai liudija ir tas faktas, jog net 208 krepšinio komandos pareiškė norą dalyvauti aštuonioliktuosius metus vykstančiose „Sporto“ laikraščio taurės krepšinio varžybose.

Pirmajame ture savo aikštelėje varžovų laukė ir mūsų rajono 5 komandos, tačiau išbandyti savo jėgas teko tik keturioms, nes šeštadienį į varžybas neatvyko Elmininkų eksperimentinio ūkio sportininkų varžovai — Vilniaus „Dovanos“ penketukas. Taip elmininkiečiai be kovos pateko į sekančią varžybų etapą.

Grėsmingi priešininkai teko RVKS merginoms bei Vaiku ir jaunių sporto mokyklos vaikams. Juos „egzaminavo“ pajėgios Kauno „Granito“ sporto kolektyvo ekipos. Pirmos aikštelėje kovojo krepšininkės. Rungtinių pradžioje vyko apylygė kova. Nė viena komanda nepavyko įgyti tvirtesnės pranašumo, ir tik baigiantis kėliniui, geriau sužaidę kaunietės, susitikimą laimėjusios rezultatu 30:25.

Antrame kėlinyje didesnę patvirmą turinčios viešnios žaidė sėkmingai ir iškovė pergalę rezultatu 60:43. Mūšiškes, pralaimėjusios šį susitikimą, tolimesnėse „Sporto“ laikraščio taurės varžybose šiais metais nebedalyvaus.

Nepabūgo savo varžovo launieji VJSM krepšininkai. Pirmojo kėlinio pradžia moksleiviams buvo nesėkminga, jų metimai buvo labai netikslūs, todėl „Granito“ komanda iki kėlinio 12 minutės pirmavo rezultatu 18:12. Nuo šio momento aktyviau pradeda žaisti anykšteinai, daugiau atkovoja atšokusiu kamuoliu, tiksliau pataiko į priešininko krepšį.

rezultatą išlygina ir išsiveržia į priekį. Kėlinį jiems pavyksta laimėti rezultatu 42:36. Ypatingai pirmame puslaikyje buvo aktyvus VJSM komandos kapitonas S. Nėciūnas pelnęs savo komandai 16 taškų. Gerai jam talkininkavo K. Vajėga, atsakingu momentu nesudrebėjo jaunesniųjų komandos draugu O. Kelpšas, R. Spudvilas, R. Vasiliausko rankos. Jie komandai pelnė po 4 labai reikalingus taškus.

Pirmojo kėlinio sėkmės paskatinti, moksleiviai gerai žaidė ir antrame. Kėlinio 10 minutėje jie pirmavo net 9 taškų skirtumu. „Granito“ komanda dėjo visas pastangas rungtynių eigą pakreipti sau pageidautina linkme ir iš dalies jiems tai pavyko. Likus žaisti iki kėlinio pabaigos 3 minutės, rezultatai jie išlygino (71:71). Likusį laiką tikslesni buvo moksleiviai, ypač šiuo momentu pasižymėjo komandos gynėjas V. Viederis, kuris kelis kartus iš eilės atkovojo kamuolį iš priešininkų, o jo komandos draugas S. Nėciūnas rezultatyviai užbaigė atakas. Pastarasis ir šiame kėlinyje buvo rezultatyvus, pelnęs komandai 20 taškų, taigi per visas rungtynes jo sąskaitoje 36 taškai. Įdomios ir kovingos rungtynės laimėtos rezultatu 77:75.

Anykščių SRV ir Vilniaus „Gazifikacijos“ susitikime rungtynių pradžia buvo sėkmingesnė dujininkams, kurie ilgą laiką pirmavo. Tik kėliniui įpusėjus, statybininkai išsilaikė, rezultatą išlygino ir kėlinį laimėjo rezultatu 37:31.

Antrame kėlinyje geriau žaidė aikštelės šeimininkai, ir rungtynes SRV krepšininkai laimėjo rezultatu 75:61.

Siu rungtynių metu rezultatyviai žaidė S. Živatkaukas, pelnęs 17 taškų. R. Bugenis, A. Jakimavičius ir M. Puodžiuko sąskaitose po 16 taškų.

Paskutiniame susitikime aikštelėje kovojo Anykščių TSO ir Vilniaus „Energijos“ krepšininkai. Anykšteinai, būdami techniškai ir ūgiu pranašesni už savo varžovus, jau rungtynių pradžioje žaidimo iniciatyvą perėmė į savo rankas ir pirmavo iki varžybų pabaigos. Galutinis rungtynių rezultatas 67:55 TSO naudai. Rungtynių metu pagirtinai ir rezultatyviai žaidė V. Tarolis, V. Rimkus, gerai jiems talkininkavo A. Kriščiūnas, R. Valevičius, A. Bugenis.

Visos keturios mūsų rajono vyrų komandos tęs kovą antrojo rato varžybose ir anykšteinai — krepšinio sporto mėgėjai vėl šeštadienį ir sekmadienį galės stebėti jų dvikovas su naujais varžovais.

P. Kūgys
Anykščių VJSM krepšinio treneris

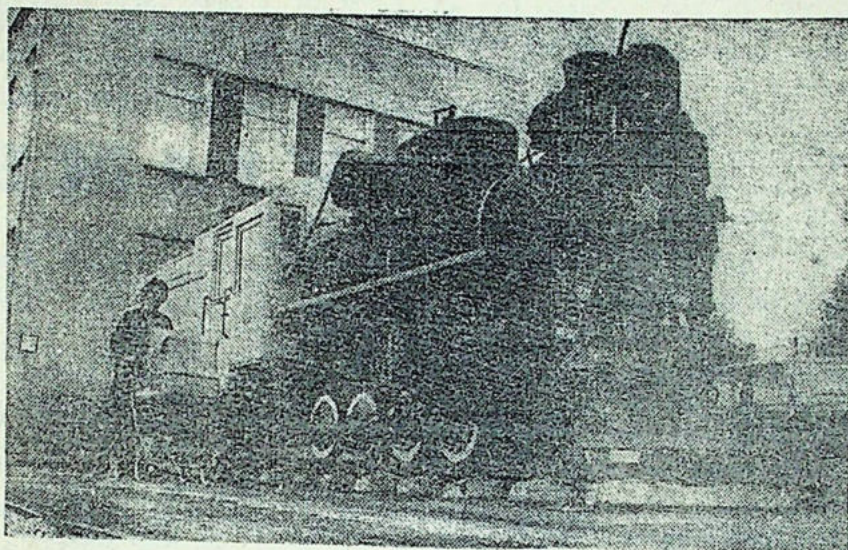
ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELŽIMĄ IS KARVĖS

1981 m. rugsėjo 21—28 d.

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg			Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg		
		per parą	+ lygt. su 1980 m. tuo pačiu laikot.				per parą	+ lygt. su 1980 m. tuo pačiu laikot.	
„Vienybė“	133	8,6	+2,0		„Ažalynas“	98	8,0	-0,3	
Raguvelės t. ūkis	120	7,3	+1,0		Elmininkų eksp. ūkis	97	8,5	-0,1	
Levaniškis	118	10,3	+1,4		„Už taiką“	96	7,6	-0,4	
Svėdasai	112	9,4	+1,1		Skiejonys	96	7,1	-0,2	
Andrioniškis	112	8,2	+0,5		„Aleitis“	96	7,1	-0,2	
M. Melnikaitės	111	8,3	+0,7		„Pirmyn į komunizmą“	95	8,8	-0,5	
Staškūniškio t. ūkis	111	8,1	+0,5		„Svyturys“	94	10,6	-0,8	
„Gimtoji žemė“	109	9,7	+0,4		Surdegis	92	7,8	-1,1	
„Gintaras“	107	8,3	+0,9		Kurkliai	91	8,5	-0,8	
„Nevėžis“	104	8,5	+0,4		Jakšiškio t. ūkis	90	7,7	-0,6	
„Lenino keliu“	103	9,8	+0,1		Naujasodžio t. ūkis	89	6,5	-0,1	
„Aušra“	103	8,4	—		„Puntukas“	76	7,6	-2,5	
„Aukštakalnis“	103	7,3	+0,2		Aknystų pagalb. ūkis	67	7,6	-2,4	
Cerniachovskio	102	7,6	+0,2						
Sodininkystės t. ūkis	101	9,6	-0,1		RAJONE:	101	8,4	+0,1	
„Anykščių žilėlis“	100	9,9	—						
K. Staro	99,6	9,2	+0,2						

Anykščių valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Visuomeninis geležinkelio muziejus įkurtas Šiauliuose. Didžiausias jo eksponatas — nebeuždomas garvežys pastatytas geležinkelio stotyje, šalia muziejaus. O smulkesnių yra virš 2 300. Tai įvairūs žibintai, signalizacijos įrenginiai, dokumentai, fotografijos.

A. Dilio nuotr. (ELTA)

Redakatoriaus pavaduotojas
K. KAIRIOKSTIS

Dėkoja

Visiems kaimynams, giminiams, pažįstamiems, „Nevėžio“ kolūkio valdybai, specialistams, profsąjunginei organizacijai ir dirbantiesiems, kurie padėjo ir užjautė sunkią valandą, laidodami mylimą vyrą ir tėvelį Viktorą Mačionį, nuoširdžiai dėkoja žmona ir vaikai.

Nuoširdžiai dėkoju Mello racijos eksploatavimo valdybos, Svėdasų kavinės darbuotojams, Svėdasų kultūros namų moterų ir etnografinio ansamblio dalyviams ir vadovai, kaimynams, giminiams, visiems, kurie užjautė ir padėjo palaidoti mylimą žmoną Zosę Ingauniene.

Vyras

Nuoširdžiai dėkojame Skiejonų kolūkio pirmininkui J. Augustinui, profsąjunginei organizacijai, Prekvos centro darbuotojams, bendradarbiams, giminiams, kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo palaidoti mylimą vyrą ir tėvelį Adolfą Zvynį.

Žmona, dukterė ir sūnūs

JONUI MAGYLAJ
Liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ vyno medžiagų gamybos cecho dirbantiesiems

CESLOVUI DODAI
Netekus mylimo žmogaus — tėvelio, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Sodininkystės tarybinio ūkio galvijų prieauglio fermų darbuotojai ir specialistai

Mirus ilgamečiui Susivienijimo darbuotojui VYTAUTUI KLONIONUI, nuoširdžiai užjaučiame jo šeimą ir artimuosius.
Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija ir profsąjunginė organizacija

Mylimam vyrui ir tėveliui mirus, nuoširdžiai užjaučiame DARUTĘ MAGYLIENĘ, vaikus ir liūdimę kartu.
Simanavičiai, Pajuodžiai, Lunskenė

TSO administracija
nuoširdžiai užjaučia STASI MAGYLA, mirus mylimam tėveliui.

STASIUI MAGYLAJ
Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
TSO vairuotojai ir mechanizatoriai

DANUTEI MIKUCIONIENEI
Reiškiamo nuoširdžią užuojautą, mirus mylimam tėveliui.
„Aštuonbučio“ namo gyventojai

DANUTEI MIKUCIONIENEI
Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Bendradarbiai

Nuoširdžiai užjaučiame JONĄ ir KAZĮ MAGYLA, mylimam tėveliui mirus.
Laiptinės kaimynai

GINTAUTUI KLONIONUI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus brangiam tėveliui.
Buvę klasės draugai

KLONIONŲ SEIMAI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui VYTAUTUI, reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Kliucevičių šeimos

Nuoširdžiai užjaučiame VIDMANTĄ KLONIONĄ dėl tėvo mirties.
Buvę grupės draugai

BRONEI GOGELIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus mylimo vyro.
„Atėties“ kolūkio Puodžių galvijų fermos darbuotojai

JONUI ir RIMANTUI GOGELIAMS
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, netekus mylimo tėvelio.
Gamybinio susivienijimo autotransporto darbuotojai

ALBINAI CIMBOLISTIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą dėl mylimo brolio ankstyvos mirties.
Anykščių poliklinikos darbuotojai

ONUTEI IMBRASIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.
Skopai, K. ir V. Gribuliai, Telyčėnaitė, Vaitkienė

Reikalinga

Anykščių RVKS duonos kombinato Anykščių kepyklai reikalingi duonos krovikal, Kavarsko kepyklai — gamybos darbuotojai.
Kreiptis į direktorių, arba skambinti telefonu 5-15-80. Administracija

Vėlimo fabrikui „Spartakas“ reikalingi darbininkai gamyboje, garo katilų kūrėjai, šaltkalviai-remontininkai, statybininkai.
Susidarius didesnei žmonių grupei, iš stambesnių rajono gyvenviečių darbininkai bus vežiojami fabriko transportu.
Kreiptis į fabriko kadru skyrių, telef. 5-14-40. Direktorius

NAPALIUI JASIONUI
Nuoširdžiai užjaučiame, netekus mylimo brolio.
Ezelskai, S. ir M. Miškiniai, Tuskeniai, Mackevičiai

Nuoširdžiai užjaučiame KAZĮ MAGYLA, jo tėveliui mirus.
Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo administracija ir profsąjunginė organizacija

234930, Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винюнас, г. Аникий (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11 272. Užsak. Nr. 1398
Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius. Pergalės 35, Spaudė Ukmergės spaustuvs J. Janonio 31.
Indeksas 87262.